

Оштук О.І.
асистент ФММ НТУУ «КПІ»
Захарченко К. К.
студентка ФММ НТУУ «КПІ»

ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ОБІГОВОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова робота на підприємствах безпосередньо пов'язана з формуванням та ефективним використанням грошових ресурсів або капіталу. Тому важливим є питання вибору джерел фінансування підприємства. Статтю присвячено вирішенню актуального наукового завдання щодо вибору підходу формування обігового капіталу. Так як правильний підхід в подальшому визначить витрати та дохід від приготування продукції або надання послуг.

Ключові слова: обігові кошти, обіговий капітал, позикові кошти, банківський кредит, корпоративні облігації, договір поручництва, договір комісії, джерела формування обігового капіталу

Вступ. Для ефективного функціонування підприємства необхідною умовою є визначення джерел формування обігового капіталу підприємства. Обіговий капітал – це фінансові ресурси, вкладені у об'єкти, використання яких здійснюється підприємством протягом одного виробничого циклу або відносно короткого календарного періоду (як правило, що найбільше один рік). Недостатність джерел формування обігових коштів приводить до недофінансування господарської діяльності підприємства, а наявність зайвих джерел обігових коштів сприяє створенню наднормативних запасів торгово-матеріальних цінностей, відволіканню обігових коштів з господарського обігу, зниження відповідальності за цільове та раціональне використання власних і позичених обігових коштів. [1]

Обіговий капітал, що вкладається у виробництво і реалізацію продукції, споживається повністю і відтворюється одразу після завершення виробничого циклу через реалізацію товару.

Незважаючи на висвітлення цієї проблеми у численних публікаціях у науковій літературі, дотепер відсутня єдина точка зору щодо визначення джерел формування обігового капіталу підприємств та порядку їх формування. Серед вітчизняних та зарубіжних учених, які плідно досліджують цю проблематику: О.Г. Біла, І.О. Бланк, О.С. Бородкін, Є.Ф. Брігхем, П.Ю. Буряк, В.М. Івахненко, Коласс Бернар, М.В. Кужельний, С.В. Мних, Л.В. Нападовська, В.Я. Нусинов, А.М. Поддєрьогін, Г.В. Савицька, В.В. Сопко, В.І. Стражев, Г.А. Стасюк та інші.

Постановка задачі. Актуальність теми досить значна тому що обігові кошти використовуються для створення запасів сировини та матеріалів, палива та енергії, запасів незавершеного виробництва та готової продукції. В

період нестабільної економіки в державі володіння певними запасами може значно збільшити прибуток підприємства в кінцевому результаті.

Результати дослідження. Структура формування обігових коштів така:

1. Власні джерела – потреба в обігових коштах покривається за рахунок статутного капіталу, нерозподіленого прибутку, той що залишився в розпорядженні підприємства, надходження від емісії цінних паперів, тощо. Для нормального забезпечення діяльності підприємства обіговий капітал повинен становити 1/3 власного капіталу. Власні обігові кошти є гарантією фінансової стабільності, кредитоспроможності та інвестиційної привабливості. Власний обіговий капітал є основою самостійності і незалежності підприємств та створює необхідну матеріальну зацікавленість у раціональному його використанні. Зазвичай, за рахунок власного капіталу підприємства покривається тільки мінімальна потреба в обігових активах [1].

2. Позикові джерела – формувати обіговий капітал тільки за рахунок власних джерел економічно недоцільно, так як підприємство позбувається можливості отримувати додатковий прибуток з використання позикових коштів. Вони представлені:

- а). Банківські кредити
- б). Кредиторська заборгованість

У процесі формування структури обігового капіталу, насамперед, необхідно вилучити найбільш прийнятні джерела залучення позикових коштів. З точки зору розвитку підприємства головним при залученні позикових коштів є ціна за наданий кредит, на підставі якої виробник має можливість проаналізувати рівень відсоткової ставки на позикові кошти та спрогнозувати відповідно свою діяльність щодо залучення капіталу й формування оптимальної (за вартістю) величини обігових коштів [3, с. 15].

1. Залучені джерела коштів – видані векселі, додаткова емісія акції, облігації. Вони є найліпшим виходом із ситуації наразі тому, що дають безвідсоткову позику на поворотній основі. Таку позику можна отримати і в юридичної особи, яка має вільні обігові кошти, і в будь-якої фізичної особи, чи в обох. Порядок отримання позики передбачено статтею 374 Цивільного кодексу України. Важливо зауважити, що договір позики є безвідплатним, тобто позичальник не зобов'язаний платити позикодавцеві проценти за користування його коштами або майном, а мусить лише повернути їх у повній цілості. Договір позики краще оформляти письмово, незалежно від суми взятих у позику грошей. У цьому випадку всі питання, які можуть виникнути, будуть застережені в договорі і, отже, вирішити їх буде простіше [4, с. 76]. Існують такі варіанти залучення коштів:

- а. Оформлення повернення боргу простим векселем
- б. Використання договору поручництва
- с. Договір комісії
- д. Внесення грошей до статутного фонду
- е. Розрахунки за претензіями

Висновки. Раціональне формування обігових коштів має значний вплив на процес виробництва, на фінансові результати і фінансовий стан

підприємства, особливо за умов фінансової кризи. Правильний вибір підходу щодо формування обігового капіталу допомагає розрахувати подальші витрати та вигоди.

Перелік посилань

1. Каталог статей [Електронний ресурс] / Ю.Г. Цветкова Джерела формування обігових коштів підприємства // – Режим доступу до статті: <http://uasol.com/index.php?aid=1601>
2. Науковий вісник НЛТУ України / Куцик В.І. // Джерела формування обігового капіталу і шляхи їх збільшення. – 2008. – №18.6. – С. 197–200.
3. Бабич Л.М. Формування оптимальної структури оборотних коштів підприємств// Актуальні проблеми економіки. – 2001. – № 9–10. – С. 12–23.
4. Сорока Р.С. Чинники впливу на ефективність функціонування оборотного капіталу// Регіональна економіка. – 2003. – № 2. – С. 72–80.
5. Ковалев В.В. Финансовый анализ: Управление капиталом. Выбор инвестиций. Анализ отчетности. – М.: Финансы и статистика, 1998. – 432с.
6. Бланк И.А. Стратегия и тактика управления финансами. – К.: МП «ИТЕМ» – «АДЕФ – Украина», 1996. – 534с.

Оштук О.И.

ассистент ФММ НТУУ «КПИ»

Захарченко Е.К.

студентка ФММ НТУУ «КПИ»

ИСТОЧНИКИ ФОРМИРОВАНИЯ ОБОРОТНОГО КАПИТАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ

Финансовая работа на предприятиях непосредственно связана с формированием и эффективным использованием денежных средств или капитала. Поэтому важным является вопрос выбора источников финансирования предприятия. Статья посвящена решению актуальной научной задачи по выбору подхода формирования оборотного капитала. Так как правильный подход в дальнейшем определит расходы и доход от выпуска продукции или оказания услуг.

Ключевые слова: оборотные средства, оборотный капитал, заемные средства, банковский кредит, корпоративные облигации, договор поручительства, договор комиссии, источники формирования оборотного капитала.

Oshtuk O.

Assistant FMM NTUU «KPI»

Zakharchenko K.

Student FMM NTUU «KPI»

SOURCES ARE FORMING THE FLOATING CAPITAL OF ENTERPRISE

Financial work in enterprises directly related to the formation and effective use of financial resources or capital. It is important to select sources of financing business. The article is devoted to solving urgent scientific task of selecting the approach of circulating capital. Since the right approach to further define the costs and revenue preparation products and services.

Keywords: working capital, circulating capital, borrowed money, bank loans, corporate bonds, surety agreement, the contract committee, the sources of working capital.

Сердюк Б.М.

к.т.н., доц. ФММ НТУУ «КПІ»

Бочарова Г.Г.

магістр ФММ НТУУ «КПІ»

ФОРМУВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОЛІПШЕННЯ

У статті розглянуто методи формування собівартості продукції та її показників на ЗАТ «Оболонь». Запропонована система являє собою необхідний інструментарій для визначення і оцінки процесів ефективності виробництва, виявлення резервів та шляхів її зростання. Дані, що було отримано в результаті дослідження, дозволили розробити рекомендації щодо доцільності використання даних методів на підприємстві, обґрунтувати теоретичні аспекти можливостей покращення та стабілізації собівартості продукції підприємства.

Ключові слова: собівартість продукції, рентабельність продукції, витрати підприємства, економічний аналіз, статті калькуляції собівартості, оптимізація собівартості.

Вступ. Економічна сутність категорії ефективності виробництва у пивоварній промисловості полягає у збільшенні обсягів випуску продукції в розрахунку на одиницю витрат сукупної (живої та уречевленої) праці, що об'єктивно відображає критерій галузевої ефективності виробництва як співвідношення витрат товарної продукції до її собівартості.